Indonesische Documentatie Dienst

VAN

A. N. P.-ANETA

's-GRAVENHAGE

's-Gravenhage, 26 maart 1956

Serie I No. 12 Pag. 162

INHOUDSOPGAVE:

Persstemmen over de vorming van het kabinet	Pag.	163 - 164
Opening bestuurs-academie te Malang	"	165 - 167
Prof. mr Soejono uit de PNI	"	167
Levensbeschrijving nieuwe ministers	"	168 - 173

Persstemmen over de vorming van het nieuwe kabinet

DJAKARTA, 17 maart (PIA) - Op de pogingen van mr. Ali Sastroamidjojo om een nieuw kabinet te vormen gaven enige dagbladen in de hoofdstad de volgende commentaren.

"Abadi"

Het dagblad "Abadi" schreef:
De kabinetsformateur mr. Ali Sastroamidjojo is vrijdagavond er in geslaagd om zijn kabinet te vormen en de samenstelling hiervan aan het staatshoofd te overhandigen.
De moeilijkheden rondom de personalia die op de beslissende ogenblikken bijna zijn pogingen hebben verijdeld konden overwonnen worden dank zij de samenwerking en de goodwill die de betrokken partijen hebben getoond.
Het blad vervolgde verder: Wanneer echter gelet wordt op het grote aantal beschikbaar gestelde portefeuilles dan is het moeilijk om de resultaten door de formateur bereikt, los tezien van wat onder "koehandel" wordt verstaan.
De algemene verkiezingen die kortgeleden zijn gehouden en zoals wij reeds eerder gemeld hebben een schifting van de politieke partijen betekenen, zijn dus blijkbaar nog niet in staat om de minder goede traditie in de ontwikkeling van de binnenlandse politiek weg te werken.
Voorts schreef het blad: Een van de voornaamste onderwerpen waarmede het nieuwe kabinet zich moet bezighouden is de economische stabilisatie van het land en ook de kwestie van de veiligheid.

"Suluh Indonesia"

Het blad "Suluh Indonesia" schreef ondermeer dat de vorming van het nieuwe kabinet door mr. Ali Sastroamidjojo deze keer "een record betekent in de vlotheid bij de vorming van een kabinet zoals men nog nooit in de Republiek Indonesië heeft meegemaakt".
In de geschiedenis van de vorming van R.I.-kabinetten is het nog nooit voorgekomen dat een kabinet binnen 8 dagen werd gevormd zoals het geval is met dit nieuwe kabinet, dat totstand komt op basis van de gehouden algemene verkiezingen.
Over de compositie en de personalia van dit nieuwe kabinet schreef het blad: Over de compositie en de personalia zullen enkele groepen nog niet geheel tevreden zijn. Doch men dient hierbij rekening te houden met het feit, dat dit kabinet een coalitie-kabinet is bestaande uit 8 partijen zodat het onmogelijk is om algehele tevredenheid te verschaffen.
Een sterk kabinet bestaande uit ministers gekozen uit de nationale leiders en een goed opgesteld regeringsprogram vormen nog geen waarborg, dat de wensen van het volk in vervulling zullen gaan, indien het volk zelf niet actief zijn medewerking verleent.

"Indonesia Raya"

Het blad "Indonesia Raya" betwijfelde de juistheid van de verklaring van het staatshoofd, toen deze de bekrachtiging van de kabinetsformatie uitstelde daarbij als reden opgevende, dat hij erst nadere informaties wilde inwinnen over de ministers die de president nog niet persoonlijk kende. Zijn antwoord "no comment" geeft geen aanleiding om zijn verklaringen zomaar aan te nemen.
Over de personalia en de samenwerking schreef het blad: Het is het recht van elke partij om haar eigen candidaten naar voren te brengen, doch daartegenover moet men niet uit het oog verliezen, dat het voor een kabinet van zeer groot belang is indien in dit kabinet een goede en harmonische samenwerking bestaat.
Er moet politieke stabiliteit in het land zijn om een samenwerking tot stand te brengen tussen de drie grote partijen PNI-Masjumi-N.U. die allen zetels hebben in het nieuwe kabinet.

"Merdeka"

"Merdeka" schreef dat de partijen die uitgenodigd zijn om zitting te hebben in het nieuwe kabinet begrip hebben getoond voor de ernst waarmee de formateur zijn taak heeft opgevat.

De geest van de resultaten van de gehouden algemene verkiezingen, die de hoop van het volk weerspiegelen is de grondslag voor het verantwoordelijkheidsgevoel van alle groepen en partijen om de taak die door het staatshoofd op de schouders van de formateur is gelegd niet te bemoeilijken.

Zonder de bereidheid om "te geven en te nemen" van de betrokken partijen, zullen de pogingen om het nieuwe kabinet te vormen niet zo'n vlot verloop hebben.

Het blad besloot zijn commentaar met de hoop uit te spreken dat het kabinet van mr. Ali Sastroamidjojo in de gelegenheid zal worden gesteld om rustig zijn werk te verrichten zonder veel last te ondervinden van diverse zijden, in het belang van de opbouw en de welvaart van het volk in een sfeer van nationale vrede.

"Pemandangan"

Het dagblad "Pemandangan" schreef ondermeer dat het verlangen van de president om nadere informaties in te winnen over de candidaat-ministers die hij nog niet zo goed kende begrijpelijk is, en zelfs al zou het staatshoofd openlijk zijn ontevredenheid te kennen gegeven hebben over enige leden van dit nieuwe kabinet, dan is dit ook nog te begrijpen.

Doch wij zullen, aldus het blad, eer teleurgesteld zijn indien er een andere achtergrond is voor de "onwilligheid" van het staatshoofd om de kabinetscompositie te aanvaarden en te bekrachtigen, daar hoe het ook zij dit kabinet hoop geeft voor het land en het volk.

Het door de formateur gevormde kabinet is het maximum bereikbare resultaat in het streven om de nationale vrede te bewerkstelligen en hiermede het land en volk te behoeden voor een algehele instorting.

"Sin Po"

"Sin-Po" schreef in een hoofdartikel onder de titel "De factor Soekarno":

Voor ons in Indonesië vormt de houding van Bung Karno steeds een beslissende factor. Naast het recht en de wettelijke bepalingen is er in Indonesië nog een andere beslissende factor, en dat is de factor-Soekarno.

Een beslissing door de regering genomen die uitgevoerd moet worden, kan een heel ander verloop hebben, indien Bung Karno hiertegen is.

Het blad schreef verder: Het is duidelijk, dat de compositie en de personalia van het kabinet Ali tot stand zijn gekomen onder druk van een politieke chantage waardoor als het ware formateur Ali belegerd werd en hij niets meer kon doen dan alleen maar zoveel mogelijk zijn goodwill te tonen.

De positie van mr. Ali is nog moeilijker geworden door het besluit van zijn partij die hem opgedragen heeft om een kabinet te vormen, dat onder leiding staat van de PNI.

Het beleid van mr. Ali als formateur heeft een kabinet doen ontstaan dat niet in overeenstemming is met de wensen van een groot deel van het volk.

Wij en met ons miljoenen andere burgers, aldus "Sin Po" zijn van mening, dat formateur Ali betere resultaten had kunnen bereiken, dan hij aan president Soekarno heeft voorgelegd.

Doch zowel de formateur als zijn partij, de PNI, staan thans voor de harde werkelijkheid, namelijk dat de president de bekrachtiging van de samenstelling van het nieuwe kabinet heeft uitgesteld.

Het uitstel is een teken dat Bung Karno niet akkoord gaat met de formatie van het kabinet, die door mr. Ali Sastroamidjojo is opgesteld, alhoewel nog onbekend is welke houding het staatshoofd verder zal nemen, aldus het dagblad "Sin Po".

Opening Bestuurs-academie te Malang

SURABAJA, 17 maart (PIA) - De opëning van deze bestuursacademie moet gezien worden als een van onze pogingen om inhoud te geven aan de verworven onafhankelijkheid, nadat wij alle mogelijke fasen van onze revolutie hebben doorgemaakt. Verder dient zij gezien te worden als een "investment of human skill", inversteringvan het menselijk kunnen naast de materiële investeringen, zoals het oprichten van grote industrieën, aldus president Soekarno zaterdagmorgen jl. bij deopening van de Akademi Pemerintahan Dalam Negeri te Malang.

De president arriveerde om 09.20 uur per vliegtuig uit Djakarta op het vliegveld Bugis te Malang. Tot zijn gezelschap behoorden de demissionaire minister van OOC, prof. ir. Soewandi, mr. Soedjarwo, vertegenwoordiger van Indonesië bij de V.N., dr. Soebandrio, ex-ambassadeur in Moskou, mr. Pringgodigdo, directeur van het kabinet van de president en de vier kinderen van de president.

Op het vliegveld waren ter begroeting aanwezig gouverneur Samadikun en kolonel Soedirman, benevens een groot aantal andere civiele en militaire autoriteiten.

Van het vliegveld reed het presidentieel gezelschap eerst naar de regentswoning te Malang, waar de president enige minuten rustte. Daarna begaf de president zich naar het gebouw van de bestuursacademie, waar reeds vele gasten aanwezig waren, o.a. een aantal leden van het consulaire corps te Surabaja, de residenten, regenten en burgemeesters van heel Oost-Java en de demissionaire minister van binnenlandse zaken a.i. R.P.Soeroso, die vrijdag te Malang aangekomen is.

Nadat de burgemeester van Malang, de heer Sardjono in zijn hoedanigheid van voorzitter van het comité voor de opening van de bestuursacademie, een toespraak gehouden had, nam minister R.P.Soeroso het woord, die uiteenzette, dat de bestuursacademie bedoeld is als opleiding van deskundige krachten voor het binnenlands bestuur op lange termijn, naast andere reeds bestaande cursussen van het ministerie van binnenlandse zaken, die krachten op korte termijn opleiden. Bij de nieuwe academie zijn thans 107 studenten ingeschreven, waarvan 40 voor de eerste klasse en 67 voor de tweede klasse. De studie aan deze academie duurt drie jaar.

De raad van curatoren van de bestuursacademie bestaat uit de heren mr. Gondowardojo, professor drs. Adam Bahriar en de resident van Malang. De docenten bestaan uit de heren: mr. Utrecht, mr. Koesnoen, mr. Mardojo, mr. Soendoro, drs.Soemarsono, drs. Soejono, drs. Soejokti, drs.Daroeka, mr. Soenarko, mr.Oei Pek Hong en mr.Abdurrachman.

De president van de Universitas Airlangga, professor mr. A.G.Pringgodigdo, die daarna het woord voerde, verklaarde o.m. dat de Universitas Airlangga de bestuursacademie niet als een concurrent beschouwt, maar deze juist met vreugde begroet, omdat deze a.h.w. de Universitas Airlangga behulpzaam is bij het opvangen van de jongelui, die verder willen studeren.

De demissionnaire minister van OOC verklaarde, de opening eveneens met blijdschap te begroeten, omdat het plan tot de oprichting van een bestuursacademie reeds in 1948 door mr. Wongsonegoro was geopperd, toen deze minister van binnenlandse zaken was.

De plechtigheid werd besloten met een boodschap van de president, die op uitvoerige wijze de fasen van de revolutie, die het Indonesische volk heeft doorgemaakt, beschreef. Hij riep de jeugd op om naast studeren zich in dienst te stellen van de maatschappij.

Presidentiële rede voor massa-bijeenkomst in Malang

MALANG, 17 maart (PIA) - "Wij wensen een kabinet op ruime basis en wij wensen ook een krachtig kabinet, dat in werkelijkheid in overeenstemming is met de resultaten van de kortgeleden gehouden algemene verkiezingen", aldus verklaarde president Soekarno zaterdagmiddag op een massabijeenkomst, die in Malang door een comité van het Volkscongres aldaar gehouden werd en die door een groot aantal personen uit de stad en omgeving werd bijgewoond.

Verder

Verder verklaarde de president, dat hij bij de bekrachtiging van de samenstelling van het kabinet, zoals die door de formateur mr. Ali Sastroamidjojo op vrijdagavond aan hem is overhandigd, niet overijld te werk wilde gaan.

"Ik wens de compositie van het kabinet nog verder onder de loupe te nemen en ook de personen, die als ministers in het kabinet zitting zullen hebben, want er zijn onder hen personen, die ik nog niet ken", aldus de president verder.

Hij voegde eraan toe, dat iedere regering de spiegel dient te zijn van het volk. En zolang wij de democratie aanhangen, moet dit steeds het geval zijn. Is het volk groen, dan dient de regering ook groen te zijn. En is het volk rood, dan moet de regering ook rood zijn, aldus de president.

Fasen van de strijd

Voorts herinnerde de president in zijn toespraak aan de verschillende fasen van de strijd van het Indonesische volk om zijn onafhankelijkheid.

Deze strijd werd door de president in vier verschillende fasen ingedeeld, te beginnen met de tijd van de Budi Utomo.

Na 1955 zijn wij een nieuwe periode ingegaan, aldus de president. Het Indonesische volk wordt in deze nieuwe periode voor vier taken geplaatst, t.w. het te boven komen van alle gevolgen van de strijd in het verleden, de vervolmaking van de verkregen vrijheid, het geven van inhoud aan de vrijheid en het veilig stellen van deze vrijheid.

Wij dienen inhoud aan die vrijheid te geven, want wat baat het, om te gaan strijden, indien wij geen rechtvaardige en welvarende maatschappij tot stand kunnen brengen, aldus de president verder.

Bij het analyseren van de taak van het Indonesische volk om de verkregen vrijheid veilig te stellen, wees de president op de aanwezigheid van twee elkaar wantrouwende grote blokken in de wereld. De president hield zijn toehoorders voor ogen, dat het de plicht is van het Indonesische volk om er voor te zorgen, dat zijn land niet meegesleurd wordt in de strijd tussen deze beide blokken.

De president vergeleek Indonesië met een huis, dat sedert kort weer in bezit is gekomen van de rechtmatige eigenaar, na honderden jaren in handen te zijn geweest van de overheerser. Maar nog is een deel van dat huis onder de macht van de overheerser, en wel West-Irian, aldus de president, toen hij zijn toehoorders de taak van het vervolmaken van de vrijheid beschreef.

Over de opheffing van de RTC-overeenkomsten verklaarde de president, dat alle RTC-overeenkomsten geannuleerd dienen te worden.

Verder spoorde de president zijn toehoorders aan om de strijd om West-Irian voort te zetten.

De president besloot zijn toespraak met een beroep op alle aanwezigen en op het hele Indonesische volk om eensgezind te zijn.

In Surabaja

Alvorens naar het vliegveld Morokrembangan te vertrekken voor de terugtocht naar Djakarta, bracht de president zondagmiddag een bezoek aan het graf van dr.Moerdjani te Surabaja.

De president die de nacht bij zijn moeder in Blitar had doorgebracht, kreeg zondagochtend vroeg reeds bezoek van een delegatie uit Kediri die resoluties overhandigde van 19 organisaties en partijen uit Kediri met de eis een kabinet zonder de Masjumi te vormen.

In Surabaja wachtte een grote menigte met spandoeken etc. bij het station Gubeng de speciale trein waarin de president de reis van Blitar naar Surabaja maakte op.

De spandoeken bevatten de eis een kabinet te vormen met als kern de vier grote partijen. In een kabinet met de Masjumi dient ook de PKI te zijn vertegenwoordigd. Zes miljoen stemmers op de PKI wensen ook in het kabinet vertegenwoordigd te zijn, aldus de leuzen.

Hetzelfde

Hetzelfde herhaalde zich bij de begraafplaats Ngagel en op het vliegveld Morokrembangan.

De president deed in zijn redevoeringen bij deze verschillende gelegenheden steeds weer een beroep op de demonstranten en het volk in het algemeen kalm te zijn. Hij zei te hopen binnenkort een beslissing te kunnen nemen over de compositie van het kabinet zoals door formateur Ali Sastroamidjojo voorgestaan. Hij sprak zijn verheugenis uit over het medeleven van het volk met deze kabinetsvorming, blijken waarvan hij ontving in de vorm van telegrammen, brieven en resoluties uit verschillende lagen van de bevolking van verschillende kleur.

Hij deed voorts een beroep op het volk om "voort te gaan". Het leven is gecompliceerd en zit vol moeilijkheden - zoals bijvoorbeeld de vorming van een kabinet gecompliceerd is - doch elk land heeft zijn grootheden door te maken en ik verzoek allen niet stil te staan doch voort te gaan. Eens zal dan toch de zon van het geluk over ons schijnen, aldus de president. Hij zei sinds zijn vertrek naar Malang reeds een koffer vol brieven, resoluties, telegrammen etc. te hebben ontvangen uit geheel Indonesië. De inhoud hiervan zal mijn volle aandacht hebben en ik zal die ook doorgeven aan de formateur, verklaarde de president, besluitende met een oproep aan allen rustig de verdere ontwikkelingen af te wachten.

In Djakarta terug

DJAKARTA, 18 maart (PIA) - President Soekarno en zijn gezelschap zijn zondag in Djakarta teruggekeerd, na een tweedaags bezoek te hebben gebracht aan Malang en Blitar.

Op het vliegveld Kemajoran werd de president bij aankomst door demonstrerende aanhangers van de PKI gedwongen iets te zeggen. Deze PKI-aanhangers hadden zich reeds geruime tijd voor de aankomst van het presidentiële vliegtuig op het vliegveld Kemajoran verzameld.

Zij voerden spandoeken mee met de eis, dat de PKI ook zitting zal nemen in het nieuwe kabinet. Verder werd aan de president op het vliegveld een resolutie aangeboden, waarin er bij hem op wordt aangedrongen de resultaten van het werk van de kabinetsformateur, mr. Ali Sastroamidjojo van de PNI te herzien. Verder werd er bij de president op aangedrongen de kabinetsformatie te wijzigen door de PKI uit te nodigen daar zitting in te nemen of op zijn minst partijlozen erin op te nemen, die werkelijk progressief zijn.

Presidentiële boodschap

In zijn boodschap tot de verzamelde menigte deed de president een beroep op het volk, om rustig te blijven tijdens het afwachten van zijn beslissing over de compositie van het kabinet, zoals die aan hem ter hand werd gesteld door de formateur mr. Ali Sastroamidjojo.

De president deelde mede, dat hij tijdens zijn tweedaags bezoek aan Oost-Java overal dezelfde ervaring heeft opgedaan, nl. dat het volk met volle belangstelling de vorming van eenmieuw kabinet volgt. Dit is een teken, dat het Indonesische volk zich niet van de domme houdt over wat er in zijn land gebeurt, aldus de president. Hij voegde eraan toe, dat het Indonesische volk een volk is, welks geest bruisend is.

De president betoogde, dat hij niet onberaden wilde zijn bij het nemen van een besluit over de compositie van het kabinet.

Hij verklaarde onmiddellijk aan het werk te zullen gaan en deed op het hele Indonesische volk een beroep om alles rustig af te wachten.

Tijdens zijn toespraak werd de president herhaaldelijk onderbroken door stemmen, die de PKI in het nieuwe kabinet opgenomen wensen te zien.

Prof. mr. Soejono uit de PNI

DJAKARTA, 17 maart (PIA) - Prof. mr. Soejono Hadinoto Joedonegoro, een vooraanstaande persoonlijkheid van de PNI heeft bekendgemaakt, dat hij zich uit de PNI heeft teruggetrokken, daar hij niet akkoord kan gaan met de aanwijzing van mr. Ali Sastroamidjojo door de partij als minister-president voor het komende kabinet.

In

Levensbeschrijving nieuwe ministers

DJAKARTA, 20 maart (PIA) - Hieronder volgt de levensbeschrijving van de ministers van het nieuwe kabinet onder leiding van premier mr. Ali Sastroamidjojo.

Mr. Ali Sastroamidjojo (PNI)

Premier mr. Ali Sastroamidjojo werd 21 mei 1903 in Grabag bij Magelang geboren. Hij behaalde de meesterstitel op de Leidse universiteit in 1927.

Tijdens zijn studententijd was hij actief lid van de Indonesische studentenvereniging in Nederland. In 1927 werd hij door de Nederlandse regering tot zes maanden gevangenisstraf veroordeeld. Na zijn terugkeer in 1928 in Indonesië, beoefende hij de advocatuur in Jogja.

Als lid van de raad van de PNI, was mr. Ali Sastroamidjojo ook verbonden aan de redactie van "Suluh Indonesia Muda".

Nadat de PNI door de voormalige Nederlands-Indische regering verboden werd, werd mr. Ali Sastroamidjojo lid van de nieuwe partij, de Partindo.

In 1945 werd hij tot vice-minister voorlichting van het presidentiële kabinet onder president Soekarno, na de proclamatie van Indonesië's onafhankelijkheid, benoemd. Later werd hij secretaris-generaal van de defensieraad in Jogja.

In 1947 werd hij tot minister van onderwijs benoemd in het kabinet van mr. Amir Sjarifuddin. Verder was hij vice-voorzitter van de Republikeinse delegatie naar de onderhandelingen op de "Renville".

In het Hatta-kabinet werd mr. Ali Sastroamidjojo tot minister van onderwijs benoemd en was vice-voorzitter van de Republikeinse delegatie naar de onderhandelingen met de Nederlanders onder auspiciën van de commissie voor goede diensten van de Verenigde Naties.

Na de aanval en bezetting van Jogja in 1948 werd mr. Ali Sastroamidjojo samen met president Soekarno en vice-president Hatta naar Bangka verbannen. Na zijn bevrijding nam hij deel aan de onderhandelingen tussen Indonesië en Nederland, was lid van de Republikeinse delegatie naar de RTC in Den Haag.

Na als eerste Indonesische ambassadeur in de Verenigde Staten gefungeerd te hebben, werd hij in 1953 premier in het kabinet, dat door mr. Wongsonegoro gevormd werd. In Juli 1955 trad hij als premier af.

Mr. Moh.Roem (Masjumi)

De eerste vice-premier, mr. Moh.Roem van de Masjumi werd in 1908 in Parakan (Kedoe) geboren.

Opleiding: H.I.S., A.M.S. (Djakarta) en Rechtskundige Hogeschool te Djakarta. Behaalde in 1939 zijn meesterstitel. Vestigde zich vervolgens als advocaat te Djakarta. Ook gedurende de Japanse tijd bleef hij in de advocatuur werkzaam.

Na de proclamatie van de Republiek werd hij lid van het K.N.I. (Komite Nasional Indonesia), later vice-voorzitter van het werkcomité K.N.I.P. Op 2 oktober 1946 werd hij als minister van binnenlandse zaken opgenomen in het 3e kabinet-Sjahrir; werd lid van de Indonesische delegatie en op 25 maart 1947 ondertekende hij mede het verdrag van Linggardjati. Met de val van het kabinet Sjahrir ging ook Roem heen. Op 11 november 1947 werd hij in het gewijzigde kabinet Amir Sjarifoeddin weer opgenomen als minister van binnenlandse zaken.

Mr. Roem heeft sedert zijn studentenjaren een actief aandeel genomen in het Indonesische partijleven. Van 1936 tot 1939 was hij bestuurslid van de "Pergerakan Studie-Club", lid van de "Jong Islamietische Bond", juridisch adviseur van de "Roemah Piatoe Moeslimin" (Moslimse weeshuizen) en adviseur van de "Perdi" (Indon.handelsvereniging). Hij schreef in de "Moslimse Reveil".

Mr. Roem vertegenwoordigt een meer vooruitstrevende groep van jongeren in de Masjumi, waar hij zich in 1946 bij aansloot.

In Juli 1947 werd mr. M.Roem vice-voorzitter van de Masjumi.

Na de bezetting van Jogja door de Nederlanders in 1948 werd mr. Roem samen met de president en de vice-president naar Bangka verbannen. Na hun vrijlating

vrijlating leidde hij de Republikeinse delegatie naar de onderhandelingen met Nederland, welke geleid heeft tot de Roem-van Royen overeenkomst.

Tijdens de RTC in Den Haag was hij lid van de Republikeinse delegatie en na de soevereiniteitsoverdracht minister van staat. Hierop volgde zijn benoeming tot eerste Indonesische Hoge Commissaris in Nederland op 11 januari 1950.

Op 16 september 1950 verliet hij Nederland om minister van buitenlandse zaken te worden in het kabinet Natsir, tot 20 maart 1951.

Hierna werd hij voorzitter van de raad voor het mijnwezen;in 1952 werd hij minister van binnenlandse zaken.

Tijdens de laatste onderhandelingen met Nederland inzake de normalisering van de betrekkingen tussen Indonesië en Nederland, eerst in Den Haag en later in Genève van december 1955 tot februari 1956 was mr. Roem lid van de Indonesische delegatie onder oud-minister van buitenlandse zaken mr. Ide Anak Agung Gde Agung.

K.H.Idham Chalid (N.U.)

De tweede vice-premier, K.H.Idham Chalid werd op 5 januari 1921 in Amuntai in Kalimantan geboren.

In 1942 haalde hij het einddiploma van de Kweekschool Islam Pondok Modern in Ponorogo, waarna hij als leerkracht aan genoemde kweekschool verbonden was. In 1944 verhuisde hij naar Amuntai in Kalimantan waar hij leraar aan de Islamietische Middelbare Kweekschool aldaar werd.

In 1948 werd hij tot lid van de Bandjarraad gekozen.

Na de tot standkoming van de R.I.S. werd hij als lid van de volksvertegenwoordiging van de R.I.S. gekozen als vertegenwoordiger van het gebied van Bandjar. Bij de vorming van de Indonesische eenheidsstaat op 17 augustus 1950 werd hij lid van de volksvertegenwoordiging van de RIS tot aan zijn benoeming als tweede vice-premier in het nieuwe kabinet.

Roeslan Abdoelgani (PNI)

De nieuwe minister van buitenlandse zaken, Roeslan Abdoelgani werd op 24 november 1914 in Surabaja geboren uit een familie van zakenlieden en godsdienstleraren.

Hij doorliep de vijfjarige H.B.S. te Surabaja tezamen met de voormalige minister van buitenlandse zaken, Mukarto. Na zijn eind-examen H.B.S. bezocht hij de Openbare Europese Kweekschool, doch werd juist voor het eindexamen hiervan afgewezen wegens zijn lidmaatschap van de organisatie "Indonesia Muda". Hij volgde toen een notaris-cursus en slaagde voor het examen "groot-notaris".

Loopbaan

Voor de oorlog werkte hij als leerkracht.

Bij het uitbreken van de revolutie werd hij benoemd tot hoofd van de voorlichtingsdienst van Oost-Java. In juni 1947 werd hij secretaris-generaal van het ministerie van voorlichting in Djokjakarta als opvolger van dr.Soebandrio.

Als secretaris-generaal van het ministerie van voorlichting ging hij in opdracht van de regering naar de zesde Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in Parijs in 1951, als lid van de Indonesische delegatie. In 1953 leidde hij de Indonesische delegatie, die over de beëindiging van de Nederlandse Militaire Missie onderhandelde. Onlangs bezocht hij in opdracht van de regering Europa en Arabische en Aziatische landen.

Andere functies

Abdulgani is eens voorzitter geweest van de "Indonesia Muda", toen de organisatie haar zetel van Djakarta wegens de arrestaties aldaar naar Surabaja overplaatste (1936). Gedurende de Japanse bezetting was hij lid van het bestuur van de Pusat Tenaga Rakjat (Putera), en werd later tot voorzitter van de Angkatan Muda gekozen.

Ten

Ten tijde van de botsingen in Surabaja in oktober en november 1945 werd hij gekozen tot secretaris van het Contact Bureau tussen de Britse strijdkrachten in Surabaja en het Komite Nasional Indonesia van het gebied Surabaja.

In 1946 werd hij benoemd tot lid van het Komite Nasional Indonesia Pusat (het voorlopig Indonesisch parlement in Djokjakarta), hetgeen hij bleef tot hij benoemd werd tot secretaris-generaal van het ministerie van voorlichting. Toen de Nederlanders Djokjakarta in december 1948 aanvielen werd hij tengevolge van de mitraillering vanuit de lucht zwaar gewond.

Behalve zijn officiële functies is Abdulgani voorzitter geweest van de "Lembaga Pers dan Pendapat Umum (het instituut voor pers en publieke opinie) en lid van de "Dewan Code Kehormatan Persatuan Wartawan Indonesia (Raad van erecode van de Vereniging van Indonesische journalisten).

Abdulgani schreef ondermeer de volgende boeken: "Penerangan Tentang Penerangan","Systeem Propaganda Djerman, Djepang, USSR","Nasionalisme", "Funksi Penerangan di Indonesia", enz.

Voor zijn benoeming tot minister van buitenlandse zaken was hij secretaris-generaal van dit ministerie.

Mr.Sunarjo (NU)

De minister van binnenlandse zaken werd in 1908 geboren te Sragen (Midden-Java). Hij is lid van de Nahdatul Ulama. Voor de oorlog was hij werkzaam op het kantoor voor de statistiek en sedert de Japanse bezetting secretaris aan het Islamietisch Hooggerechtshof. Van 1946 tot 1947 werkte hij op het ministerie van godsdienst. Hierna werd hij benoemd tot secretaris-generaal van het ministerie van godsdienst van de federale republiek. In aug. 1950 werd hij benoemd tot hoofdambtenaar ter beschikking van de minister van godsdienst. Sinds 1951 was hij hiernaast docent aan de Perguruan Tinggi Agama Islam te Jogja.

Mr. Jusuf Wibisono (Masjumi)

De minister van financiën, mr. Jusuf Wibisono werd geboren in Magelang op 28 februari 1909. Zijn academische opleiding heeft hij genoten aan de Rechts Hogeschool in Djakarta.

Van 1937 tot 1942 werkte hij op het departement van economische zaken afdeling nijverheid en op het Centraal Kantoor van de Statistiek. In de Japanse bezettingstijd werkte hij van 1942 tot 1945 als economische djaksa bij het landgerecht te Djakarta. Na de proclamatie van de Indonesische onafhankelijkheid was hij van november 1945 tot oktober 1949 lid en daarna vice-voorzitter van het werkcomité van de K.N.I.P.

Van 1946 tot 1947 was hij minister van welvaart in het 3e parlementaire kabinet Sjahrir. Van maart 1948 tot 1949 was hij directeur van de Banking and Trading Corporation in Jogja.

Bij de tot standkoming van de R.I.S. werd hij lid van de RIS-volksvertegenwoordiging. Mr. Wibisono was lid van de diplomatieke missie van de RIS naar Moskou.

Bij de vorming van het kabinet Sukiman-Suwirjo werd hij gekozen als minister van financiën in het XIIe kabinet van de Indonesische eenheidsstaat, naast zijn functie van lid van de volksvertegenwoordiging van de R.I.

Tijdens de voormalige Nederlands-Indische regering nam mr. Wibisono actief deel aan de activiteiten van de "Jong Islamieten Bond" en de "Studenten Islam Studieclub". Verder was hij verbonden als redacteur aan het orgaan "Het Licht" en "Moslim Reveil". Sedert april 1950 was hij redacteur van "Mimbar Indonesia".

Mr.Burhanuddin (NU)

De minister van economische zaken, mr. Burhanuddin, werd geboren in Barabai (Zuid-Kalimantan) op 20 september 1909. Zijn opleiding heeft hij genoten aan de Rechtshogeschool in Djakarta.

Mr. Burhanuddin werkte eerst als redacteur van de Bandjar Raad in Bandjarmasin. Daarna was hij ambtenaar van de dienst voor de binnenlandse handel

del en coöperatie achtereenvolgens in Brebes, Serang, Djakarta en Bandjarmasin.

Na de soevereiniteitsoverdracht werkte hij op het ministerie van welvaart van de R.I.S. bij de export-afdeling, daarna was hij vertegenwoordiger van dit ministerie bij de Fonds Perkebunan Karet Indonesia (Nirub).

Na de vrijheids-proclamatie van de R.I. op 17 augustus 1950 werd hij lid van de volksvertegenwoordiging van de R.I.

Sudibjo (PSII)

De minister van voorlichting, Sudibjo, werd geboren in Probolinggo (Oost-Java) in het jaar 1915. Hij bezocht eerst de Mulo-school en daarna de Handelsschool, waar hij in 1936 zijn studie beëindigde. Hij is vanaf het begin steeds actief bij de PSII geweest en laatstelijk lid van het hoofdbestuur van deze partij.

Sabilal Rasjad (PNI)

De minister van arbeid, Sabilal Rasjad Datuk Bendaharo, werd in Manindjau (West-Sumatra) op 9 augustus 1908 geboren. Hij bezocht de Thawalib school in Padangpandjang en studeerde daarna enige jaren aan de Islamic College in Padang. Na de proclamatie van de Indonesische vrijheid werd hij op 19 november 1945 aangesteld als lid van de K.N.I.P. Bij de stichting van de R.I.S. werd hij lid van de volksvertegenwoordiging van de R.I.

Van 1925 tot 1927 nam Sabilal Rasjad deel aan de acties van de PKI in West-Sumatra en van 1929 tot 1933 was hij voor het eerst lid van de PSII. Vervolgens werd hij door de Nederlands-Indische regering gevangengenomen en naar Digul verbannen, van waar hij naar Australië werd overgebracht. Hij is een van de oprichters geweest van het Vrije Indonesische Nationale Comité (Komitee Nasional Indonesia Merdeka) in Melbourne.

Na zijn terugkeer in Indonesië in november 1945 gezamenlijk met Sartono, Suwirjo e.a. richtte hij de Sarikat Rakjat Indonesia (Vereniging van Indonesiërs) op, welke later naar de PNI overging.

Dr. Sinaga (Parkindo)

De minister van gezondheid, dr. Hadrianus Sinaga, werd in Samosir (Tapanuli) in 1912 geboren. Hij studeerde aan de Nias in Surabaja, waar hij in 1941 zijn studie voltooide.

Van 1941 tot 1942 werkte hij als gouvernements-arts in Panjabungan. In de Japanse bezettingstijd was hij gouvernementsarts in Samosir (Tapanuli). Na de proclamatie van de R.I. werd hij van 1945 tot 1949 hoofd van de gezondheidsdienst in Tapanuli. Bij de totstandkoming van de RIS werd hij lid van de RIS-volksvertegenwoordiging. In 1950 werd hij assistent-chirurg in Djakarta. Na de geboorte van de eenheidsstaat R.I. werd hij lid van het parlement.

Fatah Jasin (NU)

De minister van sociale zaken, Fatah Jasin, werd geboren in Surabaja op 26 juni 1915. Gedurende 14 jaren wijdde hij zich aan de studie van de Islamietische leer aan verschillende godsdienstscholen in Surabaja, Tebuireng en Madura. Voorts studeerde hij Arabisch, Engels en Nederlands.

Sinds 1937 nam hij actief deel aan de Ansor-beweging en Nahdatul Ulama. Van 1940 tot 1942 sloot hij zich aan bij de jeugdbeweging Gerindo.

Tijdens de Japanse tijd werd hij gevangengezet wegens zijn activiteiten op politiek gebied, en werd pas in vrijheid gesteld na de proclamatie van de R.I. Bij de oprichting van de Masjumi sloot hij zich aan bij deze partij en was daarbij tevens ook leider van de afdeling voorlichting van de GPII in Surabaja.

Na de uittreding van de N.U. uit de Masjumi werd hij een aanhanger van de N.U. en verliet de Masjumi in 1952. In 1953 werd hij voorzitter van de landbouworganisatie van de N.U. Bij de algemene verkiezingen werd hij gekozen als parlementslid van de N.U.

K.H.Iljas (N.U.)

De minister van godsdienst, K.H.Iljas, werd in Kraksaan in Purbolinggo op 23 november 1911 geboren. Van 1943 tot de onafhankelijkheidsproclamatie van de R.I. was hij onderhoofd van de dienst voor godsdienstzaken in Pekalongan. Daarna was hij een tijdlang particulier. Na de totstandkoming van de RIS werd hij parlementslid voor Midden-Java. Hij bleef deze functie bekleden ook na de vorming van de eenheidsstaat op 17 augustus 1950. In het kabinet Burhanuddin Harahap was hij ook minister van godsdienstzaken.

Sarino Mangunpranoto (PNI)

De minister van O.O.K., Sarino Mangunpranoto, werd in Purwokarto op 15 januari 1911 geboren. Hij bezocht de Mulo-school en studeerde daarna 4 jaren aan de Taman Guru (Taman Siswa).

Tijdens de Nederlands-Indische regering was hij werkzaam als onderwijzer van de Taman Siswa. Na de proclamatie van de Indonesische onafhankelijkheid werd hij fungerend resident in Pati. Daarnaast gaf hij ook vele lezingen over sociale en economische onderwerpen.

Bij de geboorte van de RIS werd hij senaatslid van de RIS als vertegenwoordiger van Midden-Java. Na de omvorming van RIS in R.I. werd hij lid van de volksvertegenwoordiging. Sarino Mangunpranoto is lid geweest van de "Partindo" (Partai Indonesia).

Ir.Pangeran Moh.Noor (Masjumi)

De minister van openbare werken en energie, ir. Pangeran Moh.Noor, werd in Martapura (Zuid-Kalimantan) op 24 juli 1901 geboren. Hij studeerde aan de Technische Hogeschool in Bandung, waar hij in 1927 afstudeerde.

Van 1927 tot 1939 werkte hij als ingenieur op het hoofdkantoor van de irrigatieafdeling Pemali-Tjomal in Tegal. Daarna werd hij overgeplaatst naar de sectie Tangerangse werken in Djakarta en vandaar naar het Departement van Verkeer en Waterstaat in Bandung. Achtereenvolgens heeft hij daarna gewerkt op Lumadjang, Malang, Bandjarmasin, Banjuwangi en Bondowoso.

Na de proclamatie van de R.I. werd hij in 1946 door de regering van de R.I. benoemd tot gouverneur van Kalimantan en tot lid van de Dewan Pertimbangan Agung (Hoge Adviesraad).

In 1947 werd hij directeur van het weekblad "Mimbar Indonesia" en voorzitter van de Jajasan Dharma in Djakarta. Bij de stichting van de RIS en na de vorming van de eenheidsstaat op 17 augustus 1950 werd hij lid van de volksvertegenwoordiging.

Ir. Moh.Noor was van 1941 tot 1945 ook lid van de Volksraad en daarna lid van het College van Gedeputeerde staten in Djakarta.

Prof. mr. Soehardi (Katolik)

De minister van agrarïa prof. mr. R.A.A.Soehardi van de Partai Katolik werd in Kiringan op 23 oktober 1912 geboren. Hij studeerde aan de Rechtshogeschool in Djakarta waar hij in 1939 afstudeerde.

In 1940 werkte hij bij het departement van justitie. Tijdens de Japanse bezettingstijd werd hij rechter bij de Pengadilan Negeri te Djakarta. Na de proclamatie van de R.I. werd hij overgeplaatst in dezelfde functie naar Surakarta. Daarna werd hij voorzitter van de Pengadilan Negeri in Ngawi. Na de terugkeer van de R.I. in Jogjakarta werd hij te werk gesteld op het ministerie van justitie. Op 2 december 1949 werd hij aangewezen als lid van het werkcomité van de K.N.I.P. tot aan de vorming van de eenheidsstaat op 17 augustus 1950. Hij was laatstelijk lid van de volksvertegenwoordiging.

Ir.Djuanda (Partijloos)

De minister van staat voor planning, ir. Djuanda, werd in Tasikmalaja op 10 juli 1911 geboren. Hij studeerde aan de Technische Hogeschool.

Na de proclamatie van de Indonesische onafhankelijkheid was hij van 1946 tot 1949 achtereenvolgens: vice-minister van verbindingen en minister van

van verbindingen in het 2e en 3e kabinet Sjahrir, minister van verbindingen in het kabinet Amir Sjarifuddin en minister van verbindingen tevens minister van openbare werken a.i. in het presidentiële kabinet Hatta (de functie van minister van openbare werken werd later overgegeven aan ir. Laoh).

Tijdens de RTC-besprekingen in Nederland werd hij benoemd tot voorzitter van de commissie financiële en economische aangelegenheden. Bij de tot standkoming van de RIS werd hij in het kabinet Hatta minister van welvaart.

Na de vorming van de eenheidsstaat werd hij achtereenvolgens minister van verbindingen in het kabinet Moh.Natsir, het kabinet Sukiman Suwirjo en het kabinet Wilopo Prawoto.

Sjech Marhaban (PSII)

Sjech Marhaban, de vice-minister van landbouw werd in 1921 te Krung Kalee (Kutaradja) geboren. Na de lagere school te hebben doorlopen volgde hij gedurende 10 jaar een opleiding aan de sekolah agama, waarna hij gedurende een jaar colleges liep aan de rechtskundige faculteit van de Universiteit van Indonesië te Medan.

Van 1944-1946 was hij hoofd van de Pengadilan Rendah Negeri te Tangkop. In de periode 1946-1952 was hij achtereenvolgens wedana te Kutaradja, Bindjei, en wedana toegevoegd aan het gouvernementskantoor van Noord-Sumatra.

Vervolgens werd hij geplaatst op het ministerie van binnenlandse zaken en tenslotte op het ministerie van godsdienst. In zijn partij PSII was hij sinds september 1955 hoofd van de afdeling propaganda en voorlichting.

Suchjar Tedjasukmana (Masjumi)

Suchjar Tedjasukmana, de minister van verbindingen werd 28 maart 1917 te Tjiandjur geboren. Na de ELS en HBS te hebben doorlopen was hij werkzaam als particulier, hoofdzakelijk als makelaar in familie-estates. Gedurende de Japanse bezetting was hij actief in de economische organisatie in Bandung. Eind 1949 werd hij benoemd tot secretaris en in 1952 tot voorzitter van het dagelijks bestuur van de DEIP.

Als zodanig werd hij benoemd tot voorzitter van de economische delegatie naar de internationale economische conferentie te Moskou, tot lid van de delegatie voor de herstelbetalingsbesprekingen met Japan in 1952, en werd hij verschillende malen afgevaardigd naar de ILO-conferentie te Genève. In 1955 bracht hij als voorzitter van de DEIP een oriëntatiebezoek aan de VS.

Hij is voorts voorzitter van de Permusjawaratan Soal Perburuhan Djakarta. In de Masjumi is hij lid van de financieel-economische afdeling van de partijraad. Hij is een jongere broer van de demissionaire minister van arbeid.

F.F.Umbas (Parkindo)

Frans Ferdinand Umbas, vice-minister van economische zaken, werd op 25 juli 1916 geboren te Kawangkoan (Minahasa). Hij behoorde tot de oprichters van de Badan Perdjuangan KRIS (Kebaktian Rakjat Indonesia Sulawesi) en werd benoemd tot voorzitter van de Djakarta-afdeling van de KRIS, in 1945.

In 1946 werd hij benoemd tot voorzitter van de afdeling Djakarta van de Parkindo, en was voorzitter van de Ikatan Wartawan Indonesia Djakarta.

In 1946 werd hij een der oprichters van IPPHOS COY LTD sindsdien behoorde hij steeds tot lid van de directie van deze onderneming. Hij is voorts bestuurslid van de PERSSI (Persatuan Saudagar2 Indonesia), PPMI (Perdatuan Pedagang Menengah Indonesia) en de Gapindo..Sinds 1950 is hij lid van het hoofdbestuur van de Parkindo. Hij is voorts lid van het dagelijks bestuur van het te Menado verschijnend blad Pikiran Rakjat.